

1984

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

No. 34

DECREET C-15

DECREET van 22 mei 1984, houdende bepalingen betreffende de Justitiële documentatiedienst en de verklaringen omtrent het gedrag. (Decreet op de Justitiële Documentatiedienst en de verklaring omtrent het gedrag).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is regelen vast te stellen betreffende het registreren en verstrekken van justitiële gegevens zomede de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag;

Heeft, na goedkeuring door het Militair Gezag en de Raad van Ministers, vastgesteld het onderstaande decreet:

HOOFDSTUK I
DE JUSTITIELE DOCUMENTATIE
DE REGISTRATIE VAN GEGEVENS

Artikel 1

1. Voor het bepaalde bij of krachtens dit decreet wordt onder minister verstaan: de minister belast met justitiële aangelegenheden.
2. Er is een justitiële documentatiedienst, die belast is met het registreren van de door dit decreet aangewezen justitiële gegevens.
3. De registratie geschiedt, naar door dit decreet te stellen regelen, in onderscheidenlijk strafregisters en strafkaarten.

2

1984

No. 34

4. De leiding van de dienst berust bij de Minister. De Procureur-Generaal of een door hem aan te wijzen persoon is belast met het beheer van de strafregisters en strafkaarten.

DE STRAFREGISTERS

Artikel 2

1. De strafregisters bestaan uit:
 - a. strafbladen van de tegen natuurlijke personen gewezen onherroepelijke veroordelingen, waarbij al dan niet tezamen met maatregelen, een of meer straffen zijn opgelegd, door Surinaamse rechters gewezen:
 - 1°. wegens misdrijven;
 - 2°. wegens overtredingen, indien daarbij vrijheidsstraf — anders dan vervangende — is opgelegd, alsmede wegens overtreding van artikel 503 van het Wetboek van Strafrecht;
 - b. uittreksels van onherroepelijk geworden veroordelingen door andere dan Surinaamse rechters gewezen, voor zover de Minister daartoe een voorschrift heeft gegeven. Deze uittreksels worden voor de toepassing van dit decreet met strafbladen gelijkgesteld.
2. Met veroordeling wordt gelijk gesteld het in artikel 55 lid 2 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde bevel van de rechter, dat betrokkene in een krankzinnigengesticht zal worden geplaatst. Indien tegen een minderjarige een veroordeling is gewezen, waarbij recht is gedaan overeenkomstig artikel 56 en 57 van het Wetboek van Strafrecht wordt een strafblad slechts opgemaakt, indien de veroordeling is gewezen wegens misdrijf en daarbij, al dan niet tezamen met andere straffen of maatregelen zijn opgelegd:
 1. geldboete van meer dan vijftig gulden;
 2. terbeschikkingstelling van het Bestuur.

Artikel 3

1. Het strafblad vermeldt:
 - 1°. de personalia van de veroordeelde;
 - 2°. de rechter, bij wiens onherroepelijk geworden uitspraak de straffen of maatregelen zijn bepaald;
 - 3°. de dagtekening van de uitspraak;
 - 4°. de kwalificatie van het feit, waarvoor de veroordeling is uitgesproken met aanhaling van de daarbij betrokken strafbepalingen.
De Procureur-Generaal kan bepalen, dat in daartoe aangewezen gevallen wordt volstaan met een korte aanduiding;
 - 5°. de opgelegde straffen of maatregelen;
 - 6°. de datum, waarop de uitspraak onherroepelijk is geworden;
 - 7°. indien gehele of gedeeltelijke gratie wordt verleend van de opgelegde straf, de daartoe strekkende resolutie; bij het verlenen van voorwaardelijke gratie, met vermelding van de duur van de proeftijd.
2. Op de wijze door de Procureur-Generaal te bepalen wordt in de strafregisters aantekening gehouden van:
 - 1°. een last tot herroeping van een voorwaardelijke veroordeling;
 - 2°. een last tot verlenging van de proeftijd van een voorwaardelijke veroordeling;
 - 3°. een beschikking tot voorwaardelijke invrijheidstelling, met vermelding van de duur van de proeftijd;
 - 4°. een beschikking tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling;
 - 5°. een bevel tot verlenging van de termijn van terbeschikkingstelling van het Bestuur;
 - 6°. een last tot verlenging van de proeftijd van een voorwaardelijke terbeschikkingstelling van het Bestuur;

- 7°. een beschikking tot herroeping van een voorwaardelijke gratie.

Artikel 4

Een strafblad wordt uit het strafregister verwijderd, indien na vernietiging van het gewijsde geen straf of maatregel wordt opgelegd of indien de veroordeelde is overleden.

Artikel 5

1. Een strafblad wordt uit het strafregister verwijderd na verloop van een termijn van vijf jaren.
2. De termijn belooft tien jaren, indien bij de veroordeling is opgelegd gevangenisstraf of plaatsing in een landsopvoedingsgesticht.
3. Het bepaalde in lid 2 is niet van toepassing:
 - a. indien de rechter met toepassing van artikel 17 van het Wetboek van Strafrecht heeft bepaald, dat de straf of straffen geheel niet zullen worden tenuitvoergelegd en een last tot herroeping voor het geheel of een deel niet is gegeven;
 - b. indien de veroordeling een persoon betreft, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eerste aanleg de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt en de opgelegde straf de duur van drie maanden niet te boven gaat.
4. In geval bij de veroordeling de doodstraf of levenslange gevangenisstraf is opgelegd, doch deze bij wijze van gratie wordt omgezet in een andere straf, wordt voor de toepassing van de artikelen 5 — 7 gerekend dat een straf is opgelegd zoals in het besluit, waarbij de gratie wordt verleend, is bepaald.

Artikel 6

De termijn, in het voorgaande artikel bedoeld, vangt aan op de dag na die waarop, de uitspraak onherroepelijk is geworden.

Artikel 7

1. De in artikel 5 bedoelde termijn wordt verlengd met de bij de uitspraak bepaalde duur van de opgelegde vrijheidstraf met uitzondering van de straf of het gedeelte daarvan ten aanzien waarvan de rechter heeft bepaald dat het niet zal worden tenuitvoergelegd en een last tot herroeping niet is gegeven.
2. De termijn wordt mede verlengd met de duur van de verlenging van de proeftijd van een voorwaardelijke veroordeling, met de duur van de verlenging van de termijn van terbeschikkingstelling van het Bestuur of van de proeftijd van een voorwaardelijke terbeschikkingstelling van het Bestuur; indien het bevel dat de terbeschikkingstelling niet zal worden tenuitvoergelegd, wordt herroepen, wordt de termijn tevens verlengd met de duur van de terbeschikkingstelling van het Bestuur.
3. De termijn loopt niet gedurende de tijd dat de veroordeelde uit het gesticht of de inrichting waarin hij zijn straf of maatregel ondergaat, ontvlucht is, of gedurende welke hij zich aan de tenuitvoerlegging heeft onttrokken.

Artikel 8

1. Een strafblad wordt niet verwijderd zolang nog enig ander strafblad ten aanzien van de veroordeelde in het strafregister blijft geplaatst.
2. Indien de veroordeelde vóór afloop van de in artikel 5 bedoelde termijn opnieuw wordt vervolgd of zal worden vervolgd, kan het gerecht, voor hetwelk de zaak wordt vervolgd, of zal worden vervolgd, op vordering van het openbaar Ministerie gelasten, dat het strafblad niet wordt verwijderd, alvorens over die zaak onherroepelijk is beslist.

STRAFKAARTEN

Artikel 9

Alle bij het Parket van de Procureur-Generaal binnen geko-

men processen-verbaal of justitiële rapporten betreffende een persoon, worden geregistreerd op een ten name van die persoon gestelde strafkaart.

Artikel 10

1. Op de wijze door de Minister te bepalen, worden op de strafkaart de volgende gegevens geregistreerd:
 - 1°. de personalia van degene te wiens name de strafkaart is gesteld;
 - 2°. het registratienummer van het proces-verbaal of politieel rapport;
 - 3°. de datum van het vermoedelijk strafbaar feit, of van het feit waaromtrent een politieel rapport is opgemaakt;
 - 4°. een korte aanduiding van het vermoedelijk strafbaar feit of van het feit, waaromtrent een politieel rapport is opgemaakt;
 - 5°. de wijze van afdoening van het proces-verbaal of het politieel rapport, met vermelding van de datum;
 - 6°. een korte aanduiding van het eindresultaat;
 - 7°. al hetgeen voorts in het belang van een goede rechtsbedeling nodig is.
2. Het model van de strafkaart wordt door de Minister vastgesteld.

Artikel 11

Een strafkaart wordt vernietigd:

- 1°. indien de daarop geregistreerde strafbare feiten overtredingen zijn en vijf jaren zijn verstreken sedert de datum, waarop de desbetreffende zaken zijn afgedaan, zonder dat een nieuw proces-verbaal of politieel rapport is geregistreerd.
- 2°. indien de daarop geregistreerde feiten misdrijven zijn, die gestraft zijn met een geldboete van niet meer dan Sf. 50,— (VIJFTIG GULDEN), terwijl er acht jaren zijn verstreken sedert de dag van het eindvonnis, zonder dat er een nieuw proces-verbaal of politieel rapport is geregistreerd;
- 3°. indien betrokkene is overleden;

- 4°. indien de geboortedatum van betrokkene zeventig jaar of langer in het verleden ligt.

HET VERSTREKKEN VAN GEGEVENS UIT DE JUSTITIËLE DOCUMENTATIEDIENST

Artikel 12

1. De justitiële documentatiedienst verstrekt inlichtingen uit het strafkaartsysteem en de strafregisters aan:
 - 1°. de Minister;
 - 2°. Surinaamse rechterlijke ambtenaren;
 - 3°. andere dan Surinaamse rechterlijke ambtenaren, voor zover de Minister dat voorschrijft;
 - 4°. de Districts-Commissarissen.
2. De op grond van het voorgaande lid verkregen gegevens mogen uitsluitend ten behoeve van de justitie worden gebruikt.
3. De justitiële documentatiedienst verstrekt voorts inlichtingen uit het strafkaartsysteem en de strafregisters aan door de Minister aan te wijzen instellingen, die werkzaam zijn op het gebied van de reclassering en kindbescherming, alsmede aan door de Minister aan te wijzen psychiaters en psychologen, en aan het Hoofd van het Bureau voor Familierechtelijke Zaken in die gevallen waarin dit nodig is om het voorbereiden van enig rapport of het uitvoeren van enig toezicht.
4. Tot het geven van inlichtingen als in dit artikel bedoeld is bevoegd de Procureur-Generaal en voor zover het betreft het strafkaartsysteem mede de door de Procureur-Generaal aan te wijzen persoon.

Artikel 13

1. De justitiële documentatiedienst verstrekt op de door de Minister te bepalen wijze aan de betrokken Districts-Commissaris uittreksel uit de strafregisters ten dienste van de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag.

2. De Minister kan bepalen, dat indien het openbaar belang zulks vordert, de justitiële documentatiedienst uittreksels uit een strafregister verstrekt aan andere personen of instellingen met een publieke taak belast.

HOOFDSTUK II

VERKLARINGEN OMTRENT HET GEDRAG

ALGEMEEN

Artikel 14

1. De Districts-Commissaris geeft geen andere verklaring omtrent het gedrag, onder welke benaming dan ook, af overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.
2. Het voorgaande lid geldt niet:
 - 1°. indien het verzoek om inlichtingen betrekking heeft op het politie-personeel, dat onder hem dient of onder hem gediend heeft;
 - 2°. indien het verzoek om inlichtingen betrekking heeft op een persoon in dienst van de overheid;
 - 3°. indien, buiten het geval, waarin het verzoek om inlichtingen omtrent een bepaald persoon verband houdt met het vervullen van een bepaalde werkzaamheid, de Districts-Commissaris gehouden is andere bestuursorganen te dienen van bericht en raad.
3. Een verklaring omtrent het gedrag houdt niets anders in dan dat de Districts-Commissaris uit het onderzoek met betrekking tot het gedrag van de betrokkene ingesteld, gelet op het doel waarvoor de afgifte gevraagd is niet is gebleken van bezwaren tegen die persoon.
4. De Minister stelt het model van de verklaring vast.

Artikel 15

1. De afgifte van een verklaring omtrent het gedrag geschiedt door de Districts-Commissaris van het district waar betrok-

kene in het bevolkingsregister is opgenomen, dan wel indien hij verblijft buiten Suriname, vóór zijn vertrek laatstelijk was opgenomen.

2. In alle andere gevallen geschiedt de afgifte door de Districts-Commissaris van het stadsdistrict Paramaribo, behoudens uitzonderingen door de Minister te bepalen.

Artikel 16

1. Het verzoek tot afgifte geschiedt schriftelijk.
2. Het behelst de naam, de voornamen, de dag en het jaar van geboorte van de betrokkene, alsmede een omschrijving van het doel waarvoor de afgifte wordt gevraagd. Indien het doel, waarvoor de afgifte wordt gevraagd verband houdt met het vervullen van een bepaalde werkzaamheid wordt bij het verzoekschrift overgelegd een geschrift van degene, te wiens behoeve die werkzaamheid zal worden vervuld, waarin de aard der werkzaamheden is vermeld.
3. De Minister stelt het model vast van een daartoe door de aanvrager in te vullen formulier.

Artikel 17

1. Het verzoek tot afgifte van een verklaring omtrent het gedrag wordt gedaan door degene omtrent wiens gedrag een verklaring wordt gevraagd.
2. De Minister kan in bijzondere gevallen een afwijkende regeling vaststellen. Alsdan moet in ieder geval ten genoegen van de Districts-Commissaris blijken dat degene omtrent wiens gedrag een verklaring wordt gevraagd, met het verzoek instemt.

DE BEOORDELING VAN HET VERZOEK

Artikel 18

1. De Minister kan doeleinden aanwijzen, welke een onderzoek naar het gedrag niet kunnen wettigen.
2. De beschikking wordt bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

Artikel 19

1. De Districts-Commissaris weigert het verzoek in behandeling te nemen, indien:
 - 1°. ingevolge artikel 15 de Districts-Commissaris van een ander district tot de afgifte bevoegd is;
 - 2°. niet voldaan is aan het bepaalde in artikel 16 of in dan wel krachtens artikel 17;
 - 3°. de afgifte zou strijden met een beschikking als in het voorgaande artikel bedoeld, dan wel anderszins met het doel waarvoor de afgifte wordt gevraagd, het instellen van een onderzoek niet wettigt.
2. Zodanige beslissing wordt onverwijld bij aangetekende brief aan de verzoeker medegedeeld, met vermelding van de redenen der weigering en van de inhoud van het eerste lid van artikel 20.

Artikel 20

1. De verzoeker kan binnen zeven dagen na ontvangst van de in het voorgaand artikel bedoelde mededeling tegen de beslissing bij de Minister voorziening vragen.
2. De Minister beslist binnen tien dagen of het verzoek al dan niet in verdere behandeling moet worden genomen. Zijn beslissing wordt onverwijld medegedeeld aan de betrokken Districts-Commissaris en bij aangetekende brief aan de verzoeker.

DE BEOORDELING VAN HET GEDRAG

Artikel 21

1. De Districts-Commissaris geeft een verklaring omtrent het gedrag slechts af, wanneer hem uit een onderzoek met betrekking tot het gedrag van de betrokkene niet is gebleken van bezwaren tegen die persoon. In alle andere gevallen weigert hij de gevraagde verklaring af te geven.
2. In de verklaring wordt het doel waarvoor de afgifte is gevraagd vermeld.

Artikel 22

1. De Districts-Commissaris mag bij zijn onderzoek uitsluitend acht slaan op:
 - 1°. de uittreksels uit de strafregisters, die hem ten aanzien van de betrokkene verstrekt worden;
 - 2°. gegevens ontleend aan de registers van de politie in de tegenwoordige of in de vroegere woonplaatsen of verblijfplaats van betrokkene;
 - 3°. andere schriftelijke bescheiden, welke hem in verband met de afgifte van de verklaring omtrent het gedrag ter beschikking zijn gesteld.
2. Indien ten aanzien van betrokkene geen strafblad in de straatregisters voorkomt, let de Districts-Commissaris bij zijn onderzoek niet op feiten en gedragingen, vermeld in andere registers en bescheiden, indien sedert de dag, waarop deze zijn voorgevallen, meer dan vier jaren zijn verlopen.
3. In bijzondere gevallen kan de Districts-Commissaris van het bepaalde in het voorgaande lid afwijken. Alvorens in zodanig geval op het verzoek te beslissen, wint hij het advies in van de Procureur-Generaal.

Artikel 23

1. De Districts-Commissaris beslist binnen veertien dagen nadat het verzoek is gedaan of, indien de Minister op grond van artikel 20 heeft beslist dat het verzoek alsnog in verdere behandeling wordt genomen, binnen veertien dagen te rekenen van de dagtekening van de verzending van diens beslissing, of de verklaring kan worden afgegeven.
2. Indien de Districts-Commissaris, gelet op het voorgaand onderzoek, van oordeel is, dat de verklaring niet behoort te worden afgegeven, deelt hij binnen de in het voorgaande lid bedoelde termijn bij aangetekende brief zijn met redenen omklede beslissing tot weigering mede aan de betrokkene, waarbij deze tevens wordt gewezen op het bepaalde in artikel 24. Onder de redenen worden de feiten en gedragingen opgenomen, waarop de beslissing steunt.

In het bijzondere geval, bedoeld in artikel 22 derde lid wordt in de beslissing vermeld dat die bepaling toepassing heeft gevonden.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen kunnen, indien de Districts-Commissaris de Procureur-Generaal hoort ten hoogste met veertien dagen worden verlengd. Van de verlenging wordt mededeling gedaan aan de betrokkene.

HET BEROEP

Artikel 24

1. De betrokkene kan binnen veertien dagen na ontvangst van de aangetekende brief als in artikel 23 tweede lid bedoeld, daartegen een klaagschrift indienen ter griffie van het Kantongerecht in het Eerste Kanton.
2. Het klaagschrift wordt door betrokkene, zijn gemachtigde of zijn raadsman ondertekend en wordt in tweevoud ingediend.
3. Het klaagschrift houdt in:
 - a. de naam en woonplaats van de betrokkene;
 - b. een gekozen woonplaats binnen Suriname, indien de verzoeker daarbuiten woonplaats heeft;
 - c. een duidelijke omschrijving van de beslissing van de Districts-Commissaris, waartegen het klaagschrift is gericht, onder overlegging voor zoveel mogelijk van een afschrift van de beslissing.

Artikel 25

1. De Kantonrechter stelt binnen zeven dagen na ontvangst van het klaagschrift de dag vast, waartegen de betrokkene en de Districts-Commissaris worden opgeroepen om te worden gehoord.
2. De Griffier doet de Districts-Commissaris bij de oproeping een exemplaar van het klaagschrift toekomen.
3. De Districts-Commissaris doet onverwijld na ontvangst van de oproeping de bescheiden, op grond waarvan zijn beslissing is genomen, aan de Kantonrechter overleggen.

4. De Kantonrechter stelt de klager en zijn raadsman in de gelegenheid van de door de Districts-Commissaris overgelegde bescheiden kennis te nemen.

Artikel 26

1. De betrokkene wordt in persoon gehoord.
Hij kan zich doen vertegenwoordigen door een gemachtigde en zich doen bijstaan door een raadsman.
De Kantonrechter kan weigeren bepaalde personen, die van het verlenen van rechtsgeleerde hulp hun beroep maken en geen advocaat zijn als gemachtigde toe te laten.
2. De Districts-Commissaris kan zich doen vertegenwoordigen.
Hij kan zich doen bijstaan door een raadsman.
3. Als raadsman kan alleen een advocaat optreden, die zijn praktijk in Suriname uitoefent.
4. Indien de Kantonrechter dit in het belang van het onderzoek nodig oordeelt, hoort hij getuigen.
Hij kan het Openbaar Ministerie bevelen de getuigen tegen een bepaalde dag te dagvaarden.
5. Ieder die als getuige is gedagvaard, is verplicht voor de Kantonrechter te verschijnen, de eed of de belofte te doen en getuigenis af te leggen, een en ander behoudens verschoening wegens ambts- of beroepsgeheim.
Indien de getuige niet op de dagvaarding verschijnt, kan de Kantonrechter hem andermaal doen dagvaarden en daarbij tevens zijn mede brenging gelasten.
6. Degene, die als getuige is verschenen, ontvangt een vergoeding overeenkomstig de Wet Tarieven in strafzaken.
7. De Kantonrechter kan door tussenkomst van instellingen die werkzaam zijn op het gebied van de reclassering, inlichtingen omtrent de betrokkene inwinnen.

Artikel 27

1. De Kantonrechter geeft binnen dertig dagen nadat het klaagschrift is ontvangen, zijn met redenen omklede beschikking, die door de Griffier onverwijld bij aangetekende brief in af-

- schrift aan de betrokkene, aan de Districts-Commissaris en aan de Procureur-Generaal wordt toegezonden.
2. De behandeling der zaak geschiedt in raadkamer.

Artikel 28

Wordt het klaagschrift gegrond verklaard, dan geeft de Districts-Commissaris binnen drie dagen na ontvangst van het in het voorgaande artikel bedoelde schrijven de verklaring omtrent het gedrag af.

HOOFDSTUK III

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

Behoudens in de gevallen, waarin met betrekking tot de uitvoering van een bij of krachtens wettelijk voorschrift, mededeling is toegelaten, is een ieder verplicht tot geheimhouding van de gegevens, welke hem met betrekking tot een derde, ingevolge dit decreet zijn ter kennis gekomen.

Artikel 30

Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit decreet in behandeling zijnde aanvragen tot het verkrijgen van een verklaring omtrent het gedrag overeenkomstig de beschikking van de minister van Justitie en Politie d.d. 18 september 1970 No. 8800 worden verder afgehandeld met inachtneming van de bepalingen van dit decreet.

De bevoegdheid tot afgifte en de vormvereisten worden echter beoordeeld op grond van voormelde beschikking.

Van een weigering tot afgifte van een verklaring omtrent het gedrag op grond van voormelde ministeriële beschikking gegeven binnen veertien dagen vóór de inwerkingtreding van dit decreet staat beroep open overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Artikel 31

Onverminderd hetgeen in de voorgaande artikelen is be-

paald kunnen bij of krachtens Staatsbesluit aanvullende voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 32

1. Dit decreet, dat als „Decreet op de Justitiële Documentatiedienst en de verklaring omtrent het gedrag” kan worden aangehaald, treedt in werking op een nader door de President te bepalen tijdstip.
2. Het wordt geplaatst in het Staatsblad van de Republiek Suriname.

Gegeven te Paramaribo, de 22ste mei 1984.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,
De Bevelhebber van het
Nationaal Leger,
D.D. BOUTERSE.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste mei 1984.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.

D E C R E E T van 22 mei 1984, houdende bepalingen betreffende de Justitiële documentatiedienst en de verklaringen omtrent het gedrag (Decreet op de Justitiële Documentatiedienst en de verklaring omtrent het gedrag).

NOTA VAN TOELICHTING ALGEMEEN GEDEELTE

Dit decreet is een antwoord op de reeds lang bestaande behoefte tot het opzetten van een centrale dienst voor de justitiële documentatie.

Voor een goede rechtspleging en goed bestuur is het namelijk van eminent belang dat op eenvoudige en snelle wijze beschikt kan worden over volledige en authentieke justitiële gegevens, welke door een centrale dienst worden verzameld, gesystematiseerd en beheerd.

Voorheen werden de justitiële gegevens uit de diverse registers van verscheidene instanties ontleend.

Ter Griffie der Kantongerechten zijn twee registers in gebruik, waarin aantekening wordt gehouden van de door de Kantonrechter in het Tweede respectievelijk Derde Kanton gewezen vonnissen.

Aanvankelijk werden daarin alle vonnissen verwerkt, zowel misdrijven als overtredingen betreffend, doch thans worden slechts de veroordelingen terzake van misdrijf en belangrijke overtredingen opgenomen.

Daarnaast worden persoonsdossiers aangehouden: per veroordeelde wordt een kaart aangelegd waarop de te zijnen laste gewezen vonnissen voorkomen.

Bij de Dienst der Delinquentenzorg worden enkele kaartsystemen gebruikt, waarin gegevens worden verwerkt met betrekking tot gedetineerden. Daarnaast is van elke veroordeelde ten aanzien van wie op enigerlei wijze rapport is uitgebracht een persoonsdossier aangelegd, waarin afschriften dier rapporten, V.I. stukken, beoordelingen en verdere correspondentie worden opgeborgen.

Op het Hoofdbureau der Politie, wordt de inhoud van gewezen vonnissen verwerkt in een aantal registers, deels om de eigen administratie te completeren, deels om antecedentenonderzoek mogelijk te maken.

Voorts wordt op de afdeling Strafzaken speciaal voor antecedentenonderzoek een omvangrijk register in kaartvorm bijgehouden, waarin de afloop van zowel overtredingen als misdrijven wordt opgenomen.

Ook op het Parket van de Procureur-Generaal worden soortgelijke registers gehouden.

Onnodig te zeggen, dat die registratiesystemen, die elkaar gedeeltelijk overlappen door de inrichting van het strafregister en het strafkaartensysteem ten dele overbodig zullen worden. In hoeverre dat het geval zal zijn moet de praktijk uitwijzen.

In het onderhavige ontwerp wordt aan het strafkaartensysteem en de verklaringen omtrent het gedrag en het strafregister een wettelijke basis gegeven.

Daarnaast wordt wettelijk vastgesteld de wijze waarop, en de personen of instanties aan wie inlichtingen uit de strafkaarten en het strafregister alsmede verklaringen omtrent het gedrag kunnen worden afgegeven.

De voornaamste grondslagen van dit decreet zijn:

- a. zo volledig mogelijk inlichtingen aan de justitiële ambtenaren, die met de vervolging en berechting van delinquenten belast zijn;
- b. slechts beperkte inlichtingen aan personen en instellingen niet tot de justitie behorende;
- c. het instellen van een centraal strafregister met strafbladen, die na verloop van zekere tijd en onder bepaalde voorwaarden vernietigd worden;
- d. niet langer meer — zoals thans gebruikelijk — positief gestelde „bewijzen van goed zedelijk gedrag”, maar negatief „verklaringen omtrent gedrag”, met uitsluiting van de zogenaamde geclausuleerde verklaringen („dat hij — behoudens veroordeling terzake een of meer genoemde feiten — van goed zedelijk gedrag is”);
- e. de mogelijkheid van beroep op de rechter ten aanzien van de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag. Thans kan worden overgegaan tot een artikelsgewijze toelichting.

Ad artikel 1

Het Decreet onderscheidt de registratie van justitiële gegevens hetzij in strafzaken, hetzij op een andere wijze.

Welke gegevens voor registratie in het strafregister in aanmerking komen, wordt uitdrukkelijk in het decreet geregeld.

De strafregisters zijn voornamelijk bestemd als betrouwbare informatiebron voor de instantie, die belast is met het uitgeven van verklaringen omtrent het gedrag, en zijn slechts secundair van belang voor de rechtspleging.

Artikel 1 lid 2 legt de grondslag voor het strafkaartensysteem.

Artikel 1 lid 3 draagt het beheer van de strafregisters op aan de Procureur-Generaal, die daartoe de meest aangewezen functionaris is, aangezien immers nu reeds alle uitspraken in strafzaken ten Parkette van de Procureur-Generaal samen komen, waar zij ten behoeve van de criminele en justitiële statistiek en de uitsluiting van het kiesrecht worden nagegaan.

Ad artikel 2

Overtredingen worden alleen in het strafregister opgenomen als vrijheidsstraf is opgelegd. Ook uitspraken van tuchtcolleges zullen voor registratie in aanmerking komen.

Daarentegen lijkt een opnemen van alle veroordelingen terzake openbare dronkenschap wel gewenst in verband met de ernstige vormen van drankmisbruik juist met betrekking tot de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag, lijkt mij een volledige informatie hieromtrent van groot belang.

Ter uitvoering van het eerste lid onder b zal een besluit gegeven worden overeenkomend met het Nederlandse Besluit registratie buitenlandse Strafbladen dd. 10 november 1958 No. 382/658 (Straf afdeling Wetgeving — Stort. 1958 Nr. 223).

Daarin is met name geregeld de mogelijkheid van uitwisseling van strafbladen met Nederlandse en/of Surinaamse instanties.

Ad artikel 3

In punt 7°, zowel in het eerste lid, als in het tweede lid is rekening gehouden met de hier te lande veelvuldig verleende voorwaardelijke gratie.

Ad artikel 4

Behoeft geen nadere toelichting.

Ad artikelen 5, 6 en 7.

In deze artikelen wordt aangegeven hoelang een strafblad in het strafregister blijft opgenomen.

De bepaling van een dergelijke termijn is altijd min of meer willekeurig.

Ad artikel 7 lid 3

Toegevoegd is „of maatregel“ in verband met de terbeschikkingstelling.

Ad artikel 9

Is de uitwerking van de in artikel 1 geopende mogelijkheid tot registratie van justitiële gegevens op strafkaarten (ter voorlichting aan de Justitie).

Het in dit artikel voorgeschreven registreren van ten Parkette binnen gekomen processen-verbaal en politieke rapporten op strafkaarten is een wettelijke bevestiging van een lange praktijk.

Ad artikel 10

Dit artikel geeft onder 1° t/m 6° aan welke gegevens in ieder geval op een strafkaart moeten voorkomen, zijnde dit immers gegevens die bij vervolging en berechting van het grootste belang zijn.

Onder 7° is een algemene clausule opgenomen, waardoor het mogelijk is bijzonderheden van een bepaald geval, die eveneens van belang kunnen zijn voor een volledige informatie, te registreren.

Onder wijze van afdoening als gesteld onder 5° wordt gedacht aan vermeldingen als „vs“ (vonnis), „tr“ (transactie), „sep“ (sepot), „onderh“ (onderhouding).

Ad artikel 11

De praktijk heeft geleerd, dat een strafkaart, die slechts overtredingen vertoont, terwijl de laatste daarvan enige jaren geleden is afgedaan, als blanco wordt beschouwd.

Een vijf jaar geleden gepleegde overtreding speelt bij de oordeelsvorming omtrent een nieuwe overtreding geen rol meer.

De termijn van vijf jaar is aan de ruime kant, maar is gehandhaafd in aansluiting aan hetgeen ten deze gebruikelijk is.

Ad artikel 12

Dit artikel opent de mogelijkheid tot het geven van inlichtingen van respectievelijk de strafkaarten en de strafregisters aan een aantal instanties, die rechtstreeks of zijdelings bij de rechtsbedeling een rol spelen.

Dat zijn op de eerste plaats de Surinaamse rechterlijke ambtenaren. Daarnaast wordt de mogelijkheid geopend aan rechterlijke ambtenaren elders inlichtingen te verstrekken.

Ter uitvoering van artikel 2 en dit artikel zal een besluit gegeven worden overeenkomend — mutatis mutandis — met het Nederlandse besluit registratie buitenlandse strafbladen.

Het geven van laatstbedoelde inlichtingen zal beperkt blijven tot gegevens uit het strafregister.

Behalve de rechterlijke autoriteiten, zijn de Minister en de Districts-Commissarissen bij het uitoefenen van sommige hunner taken op één lijn te stellen met rechterlijke ambtenaren. Gedacht is daarbij — voorwat betreft de Minister van Binnenlandse Zaken, Districtsbestuur en Justitie — bijvoorbeeld aan gratieverlening, en het beslissen over voorwaardelijke invrijheidstelling en — voor wat betreft de Districts-Commissaris aan de beslissingen omtrent verklaringen omtrent het gedrag.

De aldus verkregen gegevens zullen tot geen ander doel dan uitsluitend t.b.v. de justitie — de rechtsbedeling — mogen worden gebruikt.

In verband met de taken van de reclassering en kinderscherming ten behoeve van een goede justitie, waardoor gezegd kan worden, dat zij in zoverre deel uitmaken van de justitie, is tevens de mogelijkheid geschapen, dat de instellingen werkzaam op die gebieden volledige inlichtingen uit de justitiële documentatiedienst ontvangen.

Hieronder zijn tevens te brengen de deskundigen (psychiaters en psychologen), door wie ten behoeve van de justitie enig rapport wordt uitgebracht.

Teneinde overzicht te houden over welke instellingen die inlichtingen kunnen krijgen en niet gehouden te zijn aan met name in dit decreet zelf aangeduide instellingen is het aanwijzen van

de instellingen, die inlichtingen kunnen krijgen, overgelaten aan de Minister.

Ad artikel 13

De betekenis van dit artikel is, dat de Districts-Commissaris onbeperkt recht krijgt, ten behoeve van de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag, inlichtingen in de meest vergaande vorm — namelijk uittreksels — uit de strafregisters te verkrijgen.

Ad artikel 14

Lid 1. : Een van de grondslagen van dit decreet is, dat de Districts-Commissaris beperkt is in het afgeven van verklaringen omtrent het gedrag, in welke vorm deze ook zouden worden gegoten.

Hij mag namelijk overeenkomstig het gestelde in het eerste lid geen andere verklaring afgeven onder welke benaming ook dan overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Dit voorschrift is nader uitgewerkt in het derde lid, hetwelk de Districts-Commissaris verbiedt iets anders te verklaren dan dat hem uit het naar het gedrag ingestelde onderzoek en gelet op het doel van de afgifte geen bezwaren tegen de betrokkene bekend zijn.

De verklaring mag dus niet betrekking hebben op iemands gedrag in het algemeen, maar moet beperkt zijn tot een concreet aangegeven doel, welk doel in de verklaring moet worden vermeld (zie artikel 22 lid 2).

Dit om te voorkomen, dat aan de verklaring zelf nog iets zou worden toegevoegd, waardoor deze zou gaan gelijken op een zogenaamd geclausuleerd bewijs van goed zedelijk gedrag, zoals dat in de bestaande praktijk wel voorkomt — dat is een verklaring waarop vermeld wordt, dat iemands gedrag goed was, behoudens één of meer bepaalde met name genoemde veroordelingen.

Om zoveel mogelijk waarborgen te scheppen dat dit voorschrift ook in de praktijk zal worden nageleefd, is tenslotte bepaald, dat de Minister van Binnenlandse Zaken, Districtsbestuur en Justitie een model voor de verklaring zal vaststellen.

Aangetekend zij hierbij, dat dit lid mede beoogt uit te sluiten het geven van informele verklaringen omtrent het gedrag per te-

lefoon of telegraaf, behoudens natuurlijk de uitzonderingen van het tweede lid.

Lid2. : Dit lid geeft enige uitzonderingen op het algemeen gestelde eerste lid.

Om misverstand over de strekking van deze uitzonderingsbepalingen zoveel mogelijk te voorkomen lijkt een nadere toelichting gewenst.

Op de regel van het eerste lid is een algemene uitzondering, namelijk dat de Districts-Commissaris op verzoek, vrij is inlichtingen te geven over een persoon in dienst van de Staat (art. 14 lid 2 onder 1°).

Buiten dit geval — waarin dus aan de Districts-Commissaris dezelfde vrijheid is gelaten, die elke werkgever bezit — mag hij nimmer afwijken van de procedure inzake de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag, indien „het verzoek om inlichtingen omtrent een bepaald persoon verband houdt met het vervullen van een bepaalde werkzaamheid”.

De hier geciteerde woorden zijn zowel in de bepaling onder sub 2° als in die onder 3° gebruikt, doch komen onder 1° niet voor.

Wat de bepalingen onder 3° betreft zij nog opgemerkt, dat in de woorden „indien de Districts-Commissaris..... gehouden is” tot uitdrukking is gebracht, dat deze uitzonderingsbepaling slechts geldt, indien op de Districts-Commissaris rust een op wet of bestuursgewoonte steunende verplichting om te rapporteren.

Ad artikel 15

Behoeft geen nadere toelichting.

Ad artikel 16

Het eerste lid bepaalt om voor de hand liggende redenen, dat het verzoek tot afgifte steeds schriftelijk zal geschieden. Het tweede lid geeft voor eerst enige formele voorschriften, terwijl het voorts het belangrijkste voorschrift inhoudt dat het doel, waarvoor de afgifte wordt gevraagd, in het verzoek wordt vermeld.

Dat is één der grondslagen van het decreet om te voorkomen dat een verklaring omtrent het gedrag wordt gevraagd voor

een gefingeerd doel, is bepaald dat, indien uitoefening van een bepaalde functie als doel wordt genoemd, bij het verzoek een geschrift van de betrokken werkgever wordt overgelegd.

Deze bepaling heeft nog een tweede reden; om het de Districts-Commissaris mogelijk te maken zich goed voor ogen te stellen voor welk doel de afgifte wordt gevraagd is een redelijke mate van inzicht in de te vervullen functie onmisbaar.

De betrokken werkgever zal daartoe moeten medewerken.

Door hem aldus in te schakelen zal mogelijk ook kunnen worden tegengegaan, dat de werkgever automatisch met betrekking tot alle sollicitanten vraagt een verklaring over te leggen; het is uiteraard van belang, dat zulks slechts gevraagd wordt van de kandidaten, die serieus voor de vervulling van de vacante functie in aanmerking komen.

Lid 3. : Om wille van uniformiteit en daardoor ter vergemakkelijking en bespoediging der behandeling is een formulier gewenst.

Ad artikel 17

Dit artikel beoogt te bereiken dat een verklaring omtrent het gedrag niet buiten medeweten van de belanghebbende wordt aangevraagd.

Ad artikel 18

Mocht blijken dat voor niet-serieuze of voor ongewenste doeleinden verklaringen omtrent het gedrag worden aangevraagd, dan dient de mogelijkheid te bestaan om daartegen maatregelen te nemen.

Ad artikel 19

In eerste instantie is het de Districts-Commissaris, die beoordeelt of een verzoek tot afgifte van een verklaring omtrent het gedrag in behandeling kan worden genomen.

Overigens noemt het decreet uitdrukkelijk de gronden van weigering. In alle andere gevallen zal de Districts-Commissaris het verzoek dus in behandeling moeten nemen.

De in het tweede lid voorgeschreven schriftelijke mededeling staat in verband met het recht van appél van de belanghebbende, zoals dat geregeld is in artikel 20.

Ad artikel 20

De Minister is de appélinstantie bij weigering van de Districts-Commissaris een verzoek in behandeling te nemen.

Dat komt overeen met de in artikel 18 aan de Minister toegekende bevoegdheid om bij voorbaat reeds doeleinden aan te wijzen, die de behandeling van een verzoek tot afgifte niet wettigen.

Ad artikel 21

Dit artikel behoeft — na het gestelde als toelichting bij artikel 14 — geen nadere toelichting.

Ad artikel 22

Dit artikel somt de bronnen op, waaruit de Districts-Commissaris mag putten bij zijn onderzoek naar het gedrag.

In beginsel is de Districts-Commissaris vrij in de keuze van zijn feitenmateriaal; het is echter een eis van rechtszekerheid, dat slechts op schriftelijke bescheiden wordt gelet.

Het staat de Districts-Commissaris wel vrij om mondelinge gegevens na een behoorlijk onderzoek in een rapport (b.v. van de politie) te doen vastleggen.

Ad artikel 22, laatste lid en artikel 23

Het kan voor de Districts-Commissaris een belangrijke steun zijn bij zijn beslissing, terwijl de belangen van de verzoeker er ook door gediend kunnen worden, indien een andere instantie zijn visie op het verzoek geeft.

In verband met de adviserende functie, die de Procureur-Generaal hier te lande mede heeft, alsmede in verband met het feit, dat hij uit hoofde van zijn ambt bij uitstek bevoegd moet worden geacht in deze te oordelen en te adviseren, is hij in het ontwerp als adviserende instantie aangewezen.

Hierdoor wordt beoogt een vlotte afhandeling te bevorderen, zulks wederom ten faveure van de belanghebbende(n).

Via de Procureur-Generaal kan de Districts-Commissaris tevens de beschikking krijgen over door de reclassering in te winnen gegevens betreffende de verzoeker, welke gegevens voor zijn beslissing van groot belang kunnen zijn.

Het laatste lid van artikel 22 schrijft het inwinnen van advies imperatief voor: artikel 23 opent de mogelijkheid voor de Districts-Commissaris om overigens te allen tijde het oordeel van de Procureur-Generaal in te winnen.

Ad artikel 24

De in dit artikel behandelende procedure bij de afgifte c.q. weigering van een verklaring omtrent het gedrag behoeft weinig toelichting.

Ter voorkoming van het „laten liggen” van een verzoek hetgeen gelijk zou staan met weigering is bepaald, dat de Districts-Commissaris binnen vertien dagen moet beslissen.

Mede om de belanghebbende in staat te stellen zijn verweer tegen een naar zijn mening ten onrechte gegeven beslissing te voeren, dient een afwijzende beschikking op een verzoek tot afgifte van een verklaring omtrent het gedrag met redenen omkleed te zijn.

Ad artikelen 25, 26, 27, 28 en 29

De beroepsprocedure is zo eenvoudig mogelijk gehouden, terwijl ook hier termijnen zijn gesteld teneinde te voorkomen dat belanghebbende door te lang tijdsverloop alle belang bij het verkrijgen van een verklaring omtrent het gedrag zou verliezen.

Mede in verband met het feit, dat de Procureur-Generaal de leiding heeft van de justitiële documentatiedienst en ook bij het afgeven van verklaringen omtrent het gedrag een adviserende rol kan spelen, is als appélinstantie de Kantonrechter gekozen. De behandeling der zaak zal, in verband met de belangen van de betrokkene, buiten de openbare terechtzittingen moeten geschieden.

Ad artikelen 30 en 31

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

De Minister van Binnenlandse Zaken.
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.